

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Beiträge zur Geschichte und Litteratur

Molter, Friedrich

Frankfurt am Main, 1798

Beylage B.

[urn:nbn:de:bsz:31-229434](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-229434)

stitutus confinxit, et spurcissimis Præfulem Apostolicum convitiis deturpavit, cæterosque Catholicæ Religionis duces & præceptores ad levitatis suæ testimonium tum obliqua notando, tum publica blasphemando acerrima reprehensione derisit. Qui denique libellus, quia ab illis pro authentico et iamiam canonizato undique circumfertur, immo pene per omnes plateas et andronarum recessus ad Ecclesiæ ludibrium propalatur, cum in manus nostras devenisset: nunc ab eisdem destructi nostri monasterioli quondam præpositus, Hermannus, meæ fatuitati id obedientiæ iniunxit, ut eisdem literis obviare susciperem, et canonico rigore enervare curarem. His igitur victus dum obedientiæ necessitudinem excusare non potui, præcepto succubui, stultusque ego non stulte obedivi, feci quod potui, dixi quod sensi.

Beylage B.

Cap. 38.

Unde idem (Augustinus) in sermone LXXXV. boni, inquit, cum persecutionem faciunt malis, possunt recte dici et propter iustitiam facere, quoniam diligendo persequuntur malos et propter iniquitatem quam oderunt in ipsis malis. Ex hac enim consideratione con-

fuetudo ecclesiae, ut credo, antiquitus invaluit, quod qui aliquem mathematicorum interficiunt, nequaquam pro homicidis tenentur, nec legibus homicidarum puniuntur, quippe qui enormitate sceleris hominem deserit, antichristus, ut supra probatum est, efficitur, ideoque occisus merito, nec pro homine reputabitur. Hanc namque differentiam occidenti pulchre idem beatus Augustinus in primo libro de civitate Dei distinguit explanans illud: non occides, nec alienum ergo, nec te: neque enim qui se occidit, aliud quam hominem occidit. Quasdam vero exceptiones eadem ipsa divina facit auctoritas, ut liceat hominem occidi. Sed his exceptis quos Deus occidi iubet sive data lege, sive ad personam pro tempore expressa iussione non autem occidit ipse qui ministerium dabat iubenti sicut adminiculum gladius utenti. Et ideo nequaquam contra hoc præceptum fecerint, quod dictum est non occides, qui deo auctore bella gesserint, aut personam gerentes publicæ potestatis secundum eius leges, hoc est, iustissimæ rationis imperium, sceleratos morte punierint. Et per pauca: nec Samson excusatur, quod se ipsum cum hostibus ruina domus oppressit, nisi quod Spiritus hoc latenter iusserat, qui per illum miracula faciebat. Ideo namque idem doctor in XIX eiusdem operis libro iustum, ait, bellum geritur, cum pro peccato dimicatur; unde et Paulo superius: pacis inten-

tione asserit iusta bella esse gerenda. Hinc in libro quæstionum, et cum prævaricatorem inquit liceat occidi, occiditur innocens. Si ergo sic prædictus doctor testatur prævaricatores recte occidi, ex hac interfectionis licentia Heinriciani nulla possunt ratione separari, qui non solum ipsi prævaricatores existunt, sed quoscunque possunt; minis, tormentis, proscriptionibus prævaricari compellunt, insuper etiam ipsas divino spiritu promulgatas leges publica contumacia evertere & evacuare contendunt. Unde martyr sanctissimus et egregius, pontifex Cyprianus in nono abusuum gdo inter multa distractionis & disciplinæ ministeria iustitiam regis asserit esse, impios de terra eradere et parricidas et periurantes non sinere vivere. Ergo si ad iustitiam pertinet, impios de terra perdere, periuros et parricidas vivere non sinere, non iniuste agit quicumque non voto privata vindictæ, non causa suæ implendæ avaritiæ, sed principum Catholicorum adiutorio & iussione, sive publice pro patria, pro iustitia, pro apostolica sede pugnando, vel iustitiam administrationem exercendo, aliquem Heinricianorum occiderit, qui non solum ipse ut supra memoravi, est multis periuriis obligatus, sed multa hominum millia Apostolicam obedientiam abiurando scelus idololatriæ incurere & a Christiana professione apostatate permittendo, imperando, trahendo compulerunt, qui, ut hos ta-

ream, quos martialis gladius absumpsit, tot cottidie parricidia committunt, quod et parentes et cognatos et Christianos fratres gladio linguæ occidunt, qui id quidem ut Augustinus asserit, flagitiis omnibus commissis corpus Christi, quod est Ecclesia, schismatica conspiratione scindere, imo ipsum Christum, ut supra probatum est, non horrescunt trucidare.

Benlage C.

Cap. XLI. *Quod pro Heinricianis non sit orandum.*

Ille qui de pectore domini sapientiæ profunda fugebat, dixit: Est peccatum ad mortem pro quo dico, non ut roget quis. Unde Augustinus de sermone Domini in monte aperte nobis ostendit: esse quosdam fratres, pro quibus orare non nobis præcipitur, cum dominus etiam pro persecutoribus nostris orare nos iubeat. Nec ista quæstio potest solvi, nisi fateamur, esse aliqua peccata in fratribus, quæ inimicorum sint persecutionibus graviora; & post pauca, quod et quale sit illud peccatum, pro quo præcipitur non orandum, definit dicens: peccatum ergo fratris ad mortem puto esse, post agnitionem Dei per gratiam domini nostri Jesu Christi, quisquis oppugnat fraternitatem, & ad-